

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **nezl. T. A. T. N.**, zastoupena Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovarská 87/130, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 10. 2019, č. j. 57 A 72/2019 - 43,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále též „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 3. 1. 2019, č. j. OAM-7403-21/DP-2017 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), podle § 44a odst. 4 ve spojení s § 46a odst. 2 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“) zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území. Žalovaná rozhodnutím ze dne 26. 3. 2019, č. j. MV-32985-4/SO-2019, zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Proti rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, kterou Krajský soud v Plzni (dále též „krajský soud“) v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Rozsudek krajského soudu napadla žalobkyně („stěžovatelka“) kasační stížností spojenou s žádostí o přiznání odkladného účinku. Poukázala na to, že krajským soudem byl její žalobě odkladný účinek přiznán, přičemž důvody, na základě kterých tak bylo rozhodnuto, stále trvají. Vyjádřila přesvědčení, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je odůvodněno existencí hrozby újmy na ústavním právu stěžovatelky na spravedlivý proces. Pro výkon tohoto práva je nezbytné, aby stěžovatelka mohla legálně zůstat na území ČR až do skončení řízení o kasační stížnosti. V opačném případě by byla nucena vycestovat s vynaložením vysokých nákladů do domovského státu v době, kdy ještě nebude pravomocně rozhodnuto o její žádosti. Povinnost samotného dítěte opustit ČR je v rozporu s Úmluvou o právech dítěte i Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V domovské zemi nemá stěžovatelka možnost získat kvalitní zázemí, péči a vzdělání, výchova u prarodičů není dlouhodobě možná. Případný návrat do ČR

v případě vyhovění její kasační stížnosti by pro ni představoval opět vynaložení vysokých nákladů. Stěžovatelka je přesvědčena, že jí musí být i přes zastoupení zástupcem umožněno vystupovat v soudním řízení osobně, být se zástupcem v kontaktu, dostávat od něj vysvětlení a udílet mu pokyny pro výkon zastoupení. Právní následky rozhodnutí by pro stěžovatelku znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám v důsledku přiznání odkladného účinku. Připustila, že k bezprostřednímu opuštění ČR může být donucena až v souvislosti se správním vyhoštěním, tato skutečnost však nemůže být důvodem pro zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku, k čemuž odkázala na aktuální judikaturu Nejvyššího správního soudu. Stěžovatelka je v ČR žákyní 8. třídy základní školy v D., ovládá český jazyk lépe než svůj mateřský jazyk, je integrována do české společnosti, má v ČR mnoho přátel mezi spolužáky, dalšími dětmi i dospělými a věnuje se mimoškolní zájmové činnosti (např. hasičský kroužek). Stěžovatelka nyní žije se svým dospělým bratrem, o platnosti a zákonnosti předchozího zrušení trvalého pobytu rodičů bude teprve rozhodováno správním soudem. Z uvedených důvodů požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s veřejným zájmem. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněna kumulativním splněním dvou podmínek: (i) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (ii) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Nejvyšší správní soud shledal splnění uvedených podmínek.

[6] Při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud vycházel především z předpokladu, že nedojde-li k odkladu právních účinků napadeného rozsudku do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, bude stěžovatelka pobývat na území České republiky nelegálně. Jak přitom Nejvyšší správní soud uvedl v usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, „[j]e sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.“ K právu na spravedlivý proces pak náleží mj. právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem či udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 - 58, nebo ze dne 5. 11. 2014, č.

pokračování

j. 1 Azs 140/2014 - 25). Stěžovatelce by tudíž vycestováním ze země vznikla újma na tomto ústavně zaručeném právu.

[7] Stěžovatelce by tedy nepřiznáním odkladného účinku hrozila nepoměrně větší újma oproti újmě vzniklé jiným osobám – žádná taková potenciální újma třetích osob totiž nebyla zjištěna. Nejvyšší správní soud zároveň neshledal, že by byl přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zásadně narušen veřejný zájem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se účinky napadeného rozhodnutí toliko odkládají. I v případě, že je správní rozhodnutí vydáno ve veřejném zájmu, neznamená nutně odklad jeho účinků rozpor s veřejným zájmem. K naplnění veřejného zájmu totiž může postačovat i pozdější nastoupení účinků správního rozhodnutí.

[8] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek. Tímto rozhodnutím nicméně Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[9] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu